TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2018. gada 14. novembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesību aktu tuvināšana – Valsts sektora informācijas atkalizmantošana – Direktīva 2003/98/EK – 1. panta 2. punkta c) apakšpunkta trešais ievilkums – Prudenciālās prasības attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām – Regula (ES) Nr. 575/2013 – Informācijas sniegšana, ko veic kredītiestādes un ieguldījumu sabiedrības – 432. panta 2. punkts – Izņēmumi no publicēšanas pienākuma – Komercinformācija, kas tiek uzskatīta par sensitīvu vai konfidenciālu – Piemērojamība – Kredītiestādes, kuru vairākums pieder valstij – Valsts tiesiskais regulējums, kas nosaka šo iestāžu rīcībā esošas konkrētas komercinformācijas publisko raksturu

Lieta C-215/17

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Vrhovno sodišče* (Augstākā tiesa, Slovēnija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2017. gada 11. aprīlī un kas Tiesā reģistrēts 2017. gada 25. aprīlī, tiesvedībā

Nova Kreditna Banka Maribor d.d.

pret

Republika Slovenija.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: septītās palātas priekšsēdētājs T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], kas pilda ceturtās palātas priekšsēdētāja pienākumus (referents), tiesneši K. Jirimēe [*K. Jürimäe*], K. Likurgs [*C. Lycourgos*], E. Juhāss [*E. Juhász*] un K. Vajda [*C. Vajda*],

ģenerāladvokāts: M. Bobeks [*M. Bobek*],

sekretārs: M. Aleksejevs [*M. Aleksejev*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2018. gada 7. jūnija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *Nova Kreditna Banka Maribor d.d.* vārdā – *D. Miklavčič* un *M. Menard*, *odvetnici*,

– Slovēnijas Republikas vārdā – *M. Prelesnik*, *informacijska pooblaščenka*,

– Slovēnijas valdības vārdā – *T. Mihelič Žitko* un *V. Klemenc*, pārstāves,

* Tiesvedības valoda – slovēņu.

– Ungārijas valdības vārdā – *M. Z. Fehér*, pārstāvis,

– Eiropas Komisijas vārdā – *G. Braun*, *K.-Ph. Wojcik* un *M. Žebre*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2018. gada 5. septembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/98/EK (2003. gada 17. novembris) par valsts sektora informācijas atkalizmantošanu (OV 2003, L 345, 90. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/37/ES (2013. gada 26. jūnijs) (OV 2013, L 175, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – "VSI direktīva"), 1. panta 2. punkta c) apakšpunktu, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV 2013, L 176, 1. lpp., un labojumi OV 2013, L 208, 68. lpp., un OV 2013, L 321, 6. lpp.), 432. panta 2. punktu un 446. pantu.

2 Šis lūgums tika iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Nova Kreditna Banka Maribor d.d.* (turpmāk tekstā – "*NKBM*") un *Republika Slovenija* (Slovēnijas Republika) jautājumā par *Informacijski pooblaščenec* (Informācijas regulators, Slovēnija) lēmumu, ar kuru *NKBM* uzlikts pienākums izpaust informāciju žurnālistei.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

VSI direktīva

3 VSI direktīvas 5., 6., 9. un 10. apsvērums ir izteikti šādā redakcijā:

"(5) Viens no iekšējā tirgus izveides galvenajiem mērķiem ir radīt apstākļus, kas veicinātu Kopienas mēroga pakalpojumu attīstību. Valsts sektora informācija ir nozīmīgs digitālā satura produktu un pakalpojumu sākotnējais materiāls, un, līdz ar bezvadu satura pakalpojumu attīstību, tā kļūs par vēl nozīmīgāku satura resursu. Šajā ziņā būtisks būs arī plašs ģeogrāfiskais pārrobežu pārklājums. Plašākām valsts sektora informācijas atkalizmantošanas iespējām cita starpā jāļauj Eiropas uzņēmumiem likt lietā šīs informācijas potenciālu un dot ieguldījumu saimnieciskajā izaugsmē un jaunu darba vietu radīšanā.

(6) Dalībvalstu noteikumi un prakse attiecībā uz valsts sektora informācijas resursu izmantošanu ievērojami atšķiras, kas rada barjeras šo būtisko dokumentāro resursu saimnieciskā potenciāla pilnīgai īstenošanai. Parastā valsts sektora iestāžu prakse valsts sektora informācijas izmantošanā attīstījusies ļoti atšķirīgi. Tas jāņem vērā. Tādēļ jāveic valsts sektora dokumentu atkalizmantošanas valstu noteikumu un prakses minimālā saskaņošana gadījumos, kad atšķirības valstu noteikumos un praksē vai arī neskaidrība tajos traucē iekšējā tirgus vienmērīgu darbību un pienācīgu informācijas sabiedrības attīstību Kopienā.

[..]

(9) [..] Direktīva balstās uz dalībvalstīs esošajiem pieejas režīmiem un nemaina valstu noteikumus par pieeju dokumentiem. Tā neattiecas uz gadījumiem, kad pilsoņi vai uzņēmumi saskaņā ar attiecīgo pieejas režīmu var iegūt dokumentu vienīgi tad, ja tie var pierādīt īpašas intereses esamību. [..]

(10) "Valsts sektora iestādes" un "publisko tiesību subjekta" definīcijas ņemtas no valsts iepirkuma direktīvām [..]. Šīs definīcijas neaptver publiskus uzņēmumus."

4 Šīs direktīvas 1. pantā, kurš attiecas uz tās priekšmetu un darbības jomu, ir paredzēts:

"1. Šī direktīva izveido minimālo noteikumu kopumu, kas reglamentē dalībvalstu valsts sektora iestāžu rīcībā esošu dokumentu atkalizmantošanu un praktiskus līdzekļus atkalizmantošanas veicināšanai.

2. Šī direktīva neattiecas uz:

[..]

c) dokumentiem, kuriem piekļuve nav atļauta atbilstīgi dalībvalstu noteiktiem piekļuves režīmiem, tostarp pamatojoties uz:

– valsts drošības aizsardzību (t.i., valsts drošību), aizsardzību vai sabiedrisko drošību,

– statistikas datu konfidencialitāti,

– komerciālu konfidencialitāti (piemēram, uzņēmējdarbības, profesionālajiem vai uzņēmumu noslēpumiem);

[..]

3. Šī direktīva pamatojas uz dalībvalstīs spēkā esošajiem piekļuves režīmiem un neskar tos.

[..]"

5 Minētās direktīvas 2. pantā ir paredzēts:

"Šajā direktīvā:

1) "valsts sektora iestāde" ir valsts, reģionāla vai pašvaldības iestāde, publisko tiesību subjekti un apvienības, ko izveidojusi viena vai vairākas šādas iestādes vai arī viens vai vairāki šādi publisko tiesību subjekti;

2) "publisko tiesību subjekts" ir jebkura struktūra:
   a) kas nodibināta ar konkrētu mērķi apmierināt vispārējas vajadzības un neveic rūpnieciskas vai komerciālas darbības; un
   b) kas ir juridiska persona; un
   c) ko galvenokārt finansē valsts vai arī reģionālas vai pašvaldības iestādes, vai citi publisko tiesību subjekti; vai ko šie subjekti pārrauga; vai kuru vadībā, pārvaldē vai uzraudzības struktūrā vairāk nekā pusi locekļu ieceļ valsts, reģionālas vai pašvaldības iestādes vai citi publisko tiesību subjekti;

[..]

4) "atkalizmantošana" ir valsts sektora iestāžu rīcībā esošo dokumentu izmantošana, ko veic fiziskas vai juridiskas personas komerciāliem vai nekomerciāliem mērķiem, kas nav sākotnējs mērķis, kuram dokuments tika izgatavots, pildot publisko uzdevumu. Dokumentu apmaiņa starp valsts sektora iestādēm, kas tiek veikta, vienīgi pildot to publiskos uzdevumus, nav atkalizmantošana;

[..]."

Regula Nr. 575/2013

6 Saskaņā ar Regulas Nr. 575/2013 68. un 76. apsvērumu:

"(68) Neskarot noteikumus, kas skaidri noteikti ar šo regulu attiecībā uz atklājamo informāciju, prasību par informācijas atklāšanu mērķim būtu jābūt nodrošināt tirgus dalībniekus ar precīzu un vispusīgu informāciju par konkrēto iestāžu riska profilu. Tāpēc iestādēm būtu jāatklāj papildinformācija, kas nav precīzi norādīta šajā regulā, ja tas ir nepieciešams šā mērķa sasniegšanai. Tajā pašā laikā kompetentajām iestādēm būtu jāpievērš pienācīga uzmanība gadījumiem, kad tām rodas aizdomas, ka iestāde uzskata informāciju par aizsargājamu vai konfidenciālu, lai izvairītos no šādas informācijas atklāšanas.

[..]

(76) Lai stiprinātu tirgus disciplīnu un uzlabotu finanšu stabilitāti, ir jāievieš detalizētākas prasības attiecībā uz informācijas sniegšanu par regulējošām prasībām atbilstošu kapitālu un veiktajām prudenciālām korekcijām, lai nodrošinātu, ka ieguldītāji un noguldītāji ir pietiekami labi informēti par iestāžu maksātspēju."

7 Saskaņā ar šīs regulas 1. panta pirmās daļas e) punktu tajā ir paredzēti vienoti noteikumi par vispārējām prudenciālām prasībām, kas ir jāievēro visām iestādēm, kuras tiek uzraudzītas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV 2013, L 176, 338. lpp.) attiecībā uz publikāciju prasībām, ciktāl runa ir par publicēšanas pienākumiem.

8 Saskaņā ar minētās regulas 4. panta 1. punkta 3) apakšpunktu "iestāde" ir kredītiestāde vai ieguldījumu brokeru sabiedrība.

9 Šīs pašas regulas 431. panta, kurš ietilpst Astotajā daļā "Iestāžu atklātā informācija", 1. un 3. punktā ir paredzēts:

"1. Iestādes publiski atklāj II sadaļā noteikto informāciju, ievērojot 432. panta noteikumus.

[..]

3. Iestādes apstiprina oficiālu politiku šajā daļā noteikto informācijas atklāšanas prasību izpildei, un tām ir attiecīga kārtība, kā novērtēt atklātās informācijas atbilstību, tostarp informācijas pārbaudes kārtību un publicēšanas regularitāti. Iestādēm ir arī politikas, lai novērtētu, vai atklātā informācija tirgus dalībniekiem dod pietiekami plašu pārskatu par iestādes riska profilu.

Ja atklātā informācija tirgus dalībniekiem nesniedz pietiekami plašu pārskatu par riska profilu, iestādes sniedz nepieciešamo informāciju papildus 1. punktā noteiktajai informācijai. [..]"

10 Saskaņā ar Regulas Nr. 575/2013 432. panta 2. punkta pirmo daļu:

"Iestādes var arī neatklāt informāciju par vienu vai vairākiem II un III sadaļā uzskaitītajiem jautājumiem, ja šie jautājumi ietver informāciju, ko uzskata par aizsargājamu vai par konfidenciālu saskaņā ar otro un trešo daļu, izņemot 437. un 450. pantā noteiktās informācijas atklāšanu."

11 Atbilstoši šīs regulas 433. panta pirmajai daļai iestādes publicē informāciju, kas pieprasīta saskaņā ar tās Astoto daļu, vismaz vienu reizi gadā.

12 Minētās regulas 446. pantā ir paredzēts:

"Iestādes atklāj informāciju par tām pieejām operacionālā riska pašu kapitāla prasību novērtējumam, kuru prasībām iestāde atbilst; 312. panta 2. punktā izklāstītās metodikas aprakstu, ja iestāde to izmanto, ietverot arī uzskaitījumu par attiecīgajiem iekšējiem un ārējiem faktoriem, ko iestāde ņēmusi vērā aprēķina pieejā, un, ja pieeju izmanto daļēji, dažādu izmantoto metodiku aprakstu un piemērošanas jomu."

Slovēnijas tiesības

13 *Zakon o dostopu do informacij javnega značaja* (Likums par piekļuvi publiskai informācijai) (turpmāk tekstā – "*ZDIJZ*") 1.a pantā ir noteikts:

"(1) Šajā likumā noteikta arī procedūra, kas ikvienai personai nodrošina brīvu piekļuvi sabiedriski nozīmīgai informācijai, kura ir tādu komercsabiedrību vai citu privāto tiesību subjektu rīcībā, kas pakļauti, tieši vai netieši, atsevišķi vai kopīgi, Slovēnijas Republikas, vietējo teritoriālo autonomo iestāžu vai citu publisko tiesību subjektu dominējošai ietekmei (turpmāk tekstā – "publisko tiesību subjektu dominējošai ietekmei pakļautas sabiedrības"), un atļauj šīs informācijas atkalizmantošanu.

(2) Uzskata, ka dominējoša ietekme iepriekšējā punkta izpratnē pastāv gadījumos, kad Slovēnijas Republika, vietējas teritoriālas autonomas iestādes vai citi publisko tiesību subjekti, atsevišķi vai kopā:

– pamatojoties uz parakstītā kapitāla akciju kontrolpaketi, spēj īstenot dominējošu ietekmi vai tiem ir tiesības kontrolēt komercsabiedrības pārvaldes vai uzraudzības struktūras locekļu vairākumu, vai pilnvaras iecelt vairāk nekā pusi no tiem, tieši vai netieši, ar citu komercsabiedrību vai citu privāto tiesību juridisko personu starpniecību,

[..]

(3) Banku, kas gūst labumu no pasākumiem, kuri veikti saskaņā ar tiesību aktiem, ar kuriem reglamentē pasākumus, ko Slovēnijas Republika veic banku stabilitātes stiprināšanai, arī uzskata par tādu, kas pakļauta dominējošai ietekmei šī panta 1. punkta izpratnē.

(4) Šī panta 1. punktā noteiktais pienākums attiecas uz uzņēmumiem arī piecus gadus pēc tam, kad dominējošā ietekme ir beigusies, ja publiska rakstura informācija attiecas uz laika posmu, kurā sabiedrība bija pakļauta dominējošai ietekmei.

(5) Uzņēmumam, kas atrodas publisko tiesību subjektu dominējošā ietekmē, ir pienākums piešķirt piekļuvi sabiedriski nozīmīgai informācijai šī likuma 4.a panta izpratnē, kas radās brīdī, kad šis uzņēmums atradās publisko tiesību subjekta dominējošā ietekmē.

(6) Papildus 2. panta 1. punktā noteiktajam mērķim šī likuma mērķis ir veicināt publisko tiesību subjektu dominējošai ietekmei pakļautu uzņēmumu valsts kapitāla un finanšu pārredzamību un atbildīgu pārvaldību."

14 Saskaņā ar šī likuma 4.a panta 1. punktu:

"Attiecībā uz publisko tiesību subjektu dominējošai ietekmei pakļautiem uzņēmumiem sabiedriski nozīmīga informācija nozīmē:

– informāciju par noslēgtu darījumu, kas saistīts ar sabiedrības materiālo pamatlīdzekļu iegūšanu, atsavināšanu vai pārvaldību vai ar uzņēmuma izdevumiem attiecībā uz piegādēm, darbiem, aģentūras pakalpojumiem, konsultāciju vai cita veida pakalpojumiem, kā arī attiecībā uz finansējumu, atbalsta, konsultāciju un autortiesību līgumiem vai citiem darījumiem, ar kuriem iegūst līdzīgu rezultātu;

[..]"

15 Minētā likuma 6.a pantā ir noteikts:

"(1) Neatkarīgi no iepriekšējā panta 1. punkta noteikumiem piekļuvi sabiedriski nozīmīgai informācijai par publisko tiesību subjektu dominējošai ietekmei pakļautiem uzņēmumiem piešķir attiecībā uz pamatdatiem par pabeigtiem darījumiem, kas minēti šī likuma 4.a panta 1. punkta pirmajā ievilkumā, tas ir:

– informācija par darījuma veidu;

– informācija par līgumslēdzēju partneri: juridiskas personas gadījumā –nosaukums, juridiskā adrese un komercdarbības vietas adrese vai – fiziskas personas gadījumā – personas vārds un dzīvesvieta;

– līguma vērtība un atsevišķo maksājumu summas;

– līguma noslēgšanas datums un līgumattiecību ilgums, un

– konkrēta informācija, kas izriet no šādu līgumu pielikumiem.

[..]

(3) Neatkarīgi no šī panta 1. punkta gadījumos, kad sabiedriski nozīmīga informācija nav pieejama internetā saskaņā ar šī likuma 10.a panta 4. punktu, persona, kurai ir pienākums nodrošināt piekļuvi, var atteikt piekļuvi pamatdatiem attiecībā uz šī panta 1. punktā minēto darījumu, ja šī persona pierāda, ka atklāšana nopietni apdraudētu sabiedrības konkurētspēju tirgū, ja vien šie dati neattiecas uz darījumiem saistībā ar finansētāju, atbalstītāju, konsultantu un autoru pakalpojumiem vai citiem intelektuāliem pakalpojumiem, ar kuriem iegūst līdzīgu rezultātu.

[..]"

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

16 *NKBM* ir Slovēnijas banka.

17 2014. gadā žurnālists lūdza *NKBM* sniegt informāciju par līgumiem, kurus tā ir noslēgusi ar konsultāciju uzņēmumiem, advokātu birojiem, kā arī ar intelektuālo pakalpojumu uzņēmumiem laika posmā no 2012. gada 1. oktobra līdz 2014. gada 17. aprīlim un, konkrētāk, par šajos līgumos un to pielikumos ietvertajiem datiem attiecībā uz darījumu veidiem, līgumpartneriem, līgumu vērtību, dažādo saistībā ar šiem pakalpojumiem veikto maksājumu summām, šo līgumu noslēgšanas dienu un darījumu ilgumu.

18 Pamatlietā aplūkojamajā laikposmā *NKBM* atradās publisko tiesību subjekta dominējošā ietekmē *ZDIJZ* 1.a panta 2. un 3. punkta izpratnē, jo Slovēnijas Republikai tieši vai netieši piederēja lielākā daļa tās kapitāla un tā bija ievērojami rekapitalizējusi *NKBM*. 2016. gada 21. aprīlī *NKBM* kļuva par privātu akciju sabiedrību. Saskaņā ar iesniedzējtiesas sniegto informāciju *NKBM* tomēr ir pienākums sniegt pieprasīto informāciju saskaņā ar *ZDIJZ* 1.a panta 4. punktu.

19 Tā kā *NKBM* noraidīja lūgumu piekļūt informācijai, par kuru ir strīds pamatlietā, Informācijas regulators, pamatojoties uz *ZDIJZ*, lika bankai izpildīt šo lūgumu. Prasību, kuru *NKBM* cēla ar šo lēmumu, pirmās instances tiesa noraidīja.

20 *NKBM* iesniedza *Vrhovno sodišče* (Augstākā tiesa, Slovēnija) apelācijas sūdzību, atsaucoties gan uz Slovēnijas Konstitūcijas, gan Savienības tiesību pārkāpumu. Šajā ziņā *NKBM* precizēja, ka pamatlietā aplūkotā informācija ietver datus par komercnoslēpumiem. *Vrhovno sodišče* (Augstākā tiesa) iesniedza *Ustavno sodišče* (Konstitucionālā tiesa, Slovēnija) pieteikumu izvērtēt attiecīgo *ZDIJZ* normu atbilstību Konstitūcijai, kura šīs normas atzina par atbilstošām Slovēnijas Konstitūcijai.

21 Iesniedzējtiesa norāda, ka saskaņā ar *ZDIJZ* noteikumiem personām, kas ir publisko tiesību subjekta ietekmē, ir jānodrošina piekļuve informācijai, par kuru ir strīds pamatlietā, pat tad, ja sabiedrības ieinteresētība tās izpaušanā nepārsniedz šo personu interesi ierobežot piekļuvi šai informācijai. Tā tostarp jautā, vai VSI direktīvas 1. panta 2. punkta c) apakšpunkta trešais ievilkums un Regulas Nr. 575/2013 432. panta 2. punkts iebilst pret šādām tiesībām piekļūt minētajai informācijai.

22 Šajā kontekstā iesniedzējtiesa atsaucas arī uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – "Harta") 16. pantu, kā arī uz LESD 49., 56. un 63. pantā ietvertajām pamatbrīvībām. Šajā ziņā, lai gan šī tiesa šaubās par strīda pamatlietā pārrobežu raksturu, tomēr tā vaicā par šo pamatbrīvību piemērojamību, ņemot vērā, pirmkārt, *NKBM* apgalvojumu, ka tai ir filiāle Austrijā un ka pēc tiesvedības to ir iegādājies citā dalībvalstī reģistrēts uzņēmums, un, otrkārt, faktu, ka *ZDIJZ* piešķirtā piekļuve banku, kuras ir atradušās publisko tiesību subjekta dominējošā ietekmē, datiem varētu atturēt dažus pakalpojumu sniedzējus no citām dalībvalstīm sniegt pakalpojumus tādai bankai kā *NKBM*, kā arī potenciālos investorus no citām dalībvalstīm iegādāties šādas bankas akcijas.

23 Šādos apstākļos *Vrhovno sodišče* (Augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai [VSI] direktīvas 1. panta 2. punkta c) apakšpunkta trešais ievilkums, ņemot vērā minimālās saskaņošanas pieeju, ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesiskajā regulējumā var tikt atļauta neierobežota (absolūta) piekļuve visai informācijai, kas izriet no autortiesību un konsultāciju līgumiem, pat tad, ja šie līgumi ir definēti kā komercnoslēpums un šī piekļuve ir paredzēta tikai attiecībā uz subjektiem, kuri ir pakļauti valsts dominējošai ietekmei, bet ne attiecībā uz pārējiem subjektiem, kuriem ir pienākums piešķirt piekļuvi informācijai, un vai interpretāciju iespaido arī Regula [Nr. 575/2013] tādējādi, ka piekļuve publiska rakstura informācijai saskaņā ar [VSI] direktīvu nevar būt plašāka, nekā paredzēts minētās regulas vienotajās normās datu izpaušanas jomā?

2) Vai Regula [Nr. 575/2013] un, precīzāk, 446. pants un 432. panta 2. punkts, kas ietverti minētās regulas Astotajā daļā, ir jāinterpretē tādējādi, ka minētajām tiesību normām ir pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, kas uzliek pienākumu bankai, kura atrodas vai ir atradusies publisko tiesību subjekta dominējošā ietekmē, izpaust datus, kas attiecas uz konsultāciju, advokāta, autortiesību un citiem intelektuālo pakalpojumu līgumiem, kurus tā ir noslēgusi, proti, informāciju par noslēgtā darījuma veidu, līgumpartneri (attiecībā uz juridiskām personām – nosaukumu, juridisko adresi un komercdarbības veikšanas adresi), līguma vērtību, dažādu maksājumu summām, līguma noslēgšanas datumu, darījuma ilgumu un līdzīgiem datiem, kuri izriet no līgumu pielikumiem – informāciju, kura visa ir radusies pakļautības dominējošajai ietekmei laikā –,

neparedzot nekādus izņēmumus no minētā pienākuma un nedodot iespēju līdzsvarot sabiedrības interesi piekļūt datiem un bankas interesi saglabāt komercnoslēpumu, ja attiecīgajā gadījumā nav pārrobežu elementu?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

24 Ar saviem jautājumiem, kas ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai VSI direktīvas 1. panta 2. punkta c) apakšpunkta trešais ievilkums un Regulas Nr. 575/2013 432. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā aplūkojamais, kas uzliek pienākumu bankai, kura ir atradusies publisko tiesību subjekta dominējošā ietekmē, izpaust datus, kas attiecas uz konsultāciju, advokāta, autortiesību un citiem intelektuālo pakalpojumu līgumiem, kurus tā ir noslēgusi šīs pakļautības dominējošajai ietekmei laikā, neparedzot nekādus izņēmumus, lai saglabātu šīs bankas komercnoslēpumus.

25 Lai atbildētu uz šiem jautājumiem, ir jāpārbauda, vai VSI direktīva un Regula Nr. 575/2013 attiecas uz lūgumu piekļūt informācijai, kādu, pamatojoties uz *ZDIJZ*, ir iesniegusi *NKBM*.

Par VSI direktīvas piemērojamību

26 Runājot par VSI direktīvas *ratione personae* piemērošanas jomu, no šīs direktīvas 1. panta 1. punkta izriet, ka tā izveido minimālo noteikumu kopumu, kas reglamentē "dalībvalstu valsts sektora iestāžu" rīcībā esošu dokumentu atkalizmantošanu un praktiskus līdzekļus atkalizmantošanas veicināšanai. Šī direktīva ir piemērojama arī "dalībvalstu valsts sektora iestādēm". Šis jēdziens saskaņā ar minētās direktīvas 2. panta 1. punktu ietver valsts, reģionālas vai pašvaldības iestādes, publisko tiesību subjektus un apvienības, ko izveidojusi viena vai vairākas šādas iestādes vai arī viens vai vairāki šādi publisko tiesību subjekti.

27 Turklāt saskaņā ar minētās direktīvas 2. panta 2. punkta a)–c) apakšpunktu "publisko tiesību subjekts" ir jebkura struktūra, kas, pirmkārt, nodibināta ar konkrētu mērķi apmierināt vispārējas vajadzības, kurām nav rūpnieciska vai komerciāla rakstura, otrkārt, kam ir juridiskas personas statuss un, treškārt, ko galvenokārt finansē valsts, reģionu vai vietējo pašvaldību iestādes vai citi publisko tiesību subjekti vai ko pārrauga minētie subjekti, vai kam valdē, pārvaldē vai uzraudzības padomē vairāk nekā pusi locekļu ieceļ valsts, reģionu vai vietējo pašvaldību iestādes vai citi publisko tiesību subjekti.

28 Kā ģenerāladvokāts ir norādījis secinājumu 32. punktā, šajā normā izklāstītie nosacījumi ir kumulatīvi, tādēļ subjektu nevar klasificēt kā publisko tiesību subjektu minētās normas izpratnē, ja nav izpildīts kāds no šiem nosacījumiem. Turklāt VSI direktīvas 10. apsvērumā ir norādīts, ka šis "publisko tiesību subjekta" jēdziens izriet no publiskā iepirkuma direktīvām un neattiecas uz valsts uzņēmumiem. Tādēļ, lai uzņēmumu uzskatītu par "publisko tiesību subjektu", nav pietiekami, ka to ir izveidojusi valsts vai cits publisko tiesību subjekts vai ka tā darbības tiek finansētas no līdzekļiem, kas izriet no šādu subjektu darbībām. Tāpat šim uzņēmumam ir jābūt izveidotam ar konkrētu nolūku, lai apmierinātu vispārējas nozīmes vajadzības, kam nav rūpnieciska vai komerciāla rakstura (pēc analoģijas attiecībā uz direktīvām publisko līgumu jomā skat. spriedumu, 2017. gada 5. oktobris, *LitSpecMet*, C-567/15, EU:C:2017:736, 34. un 36. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

29 Šajā gadījumā no iesniedzējtiesas lēmumā norādītās informācijas, šķiet, izriet, ka *NKBM* ir komercbanka, kas banku pakalpojumus sniedz, it īpaši Slovēnijas banku tirgū, konkurējot ar citām bankām, kuras darbojas šajā pašā tirgū. Turklāt saskaņā ar šīm pašām norādēm nešķiet, ka *NKBM* ir bijusi pakļauta publisko tiesību subjekta dominējošai ietekmei tikai uz laiku, proti, laika posmā, kas sākās tās rekapitalizācijas brīdī, ko veica Slovākijas valsts, līdz tās pārveidošanai par privāto tiesību

akciju sabiedrību. Visbeidzot, Tiesas rīcībā esošajos lietas materiālos nav pierādījumu, kas varētu liecināt par to, ka *NKBM* tika izveidota konkrēti tāpēc, lai apmierinātu vispārējas nozīmes vajadzības, kam nav rūpnieciska vai komerciāla rakstura.

30 Šādos apstākļos šķiet, ka *NKBM* nav izpildījusi pirmo nosacījumu, kas minēts šī sprieduma 27. punktā, un tāpēc tā neietilpst VSI direktīvas *ratione personae* piemērošanas jomā, kas tomēr ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

31 Attiecībā uz to, vai lūgums piekļūt datiem, par kādu ir runa pamatlietā, ietilpst šīs direktīvas *ratione materiae* piemērošanas jomā, no tās 1. panta 1. punkta izriet, kā tika izklāstīts šī sprieduma 26. punktā, ka minētā direktīva attiecas uz dalībvalstu publiskā sektora iestāžu rīcībā esošo dokumentu atkalizmantošanu. Saskaņā ar šīs pašas direktīvas 2. panta 4. punktu termins "atkalizmantošana" ir jāsaprot kā šādu dokumentu izmantošana, ko veic fiziskas vai juridiskas personas, komerciāliem vai nekomerciāliem mērķiem, kas nav sākotnējs mērķis, kuram dokuments tika izgatavots, pildot sabiedriskā pakalpojuma uzdevumu.

32 No otras puses, ir svarīgi atzīmēt, ka VSI direktīva neparedz nekādus pienākumus attiecībā uz piekļuvi dokumentiem. Saskaņā ar tās 1. panta 3. punktu, lasot to kopā ar tās 9. apsvērumu, šī direktīva ir balstīta uz dalībvalstīs spēkā esošajiem piekļuves noteikumiem un neietekmē valsts noteikumus par piekļuvi dokumentiem. Turklāt šīs direktīvas 1. panta 2. punkta c) apakšpunktā ir paredzēts, ka to nepiemēro dokumentiem, kuru piekļuve ir izslēgta saskaņā ar dalībvalstīs spēkā esošajiem piekļuves noteikumiem. Tādējādi VSI direktīvā nav paredzētas tiesības piekļūt publiskā sektora informācijai, bet tiek pieņemts, ka dalībvalstīs spēkā esošajos tiesiskajos regulējumos šādas tiesības ir paredzētas, kā rezultātā piekļuves informācijai noteikumi un procedūras neietilpst tās piemērošanas jomā.

33 Tādējādi lūgums piekļūt informācijai, kāda tiek aplūkota pamatlietā, neietilpst VSI direktīvas r*atione materiae* piemērošanas jomā. Līdz ar to šī direktīva neattiecas uz pamatlietā apskatāmo lūgumu.

Par Regulas Nr. 575/2013 piemērojamību

34 Pamatlietā aplūkotie *ZDIJZ* noteikumi ietver individuālas tiesības piekļūt publiska rakstura informācijai, kas tostarp ir tādu uzņēmumu rīcībā, kuri savukārt atrodas publisko tiesību subjekta dominējošā ietekmē, ar mērķi, kas ir izklāstīts *ZDIJZ* 1.a panta 6. punktā, proti, palielināt un šo uzņēmumu finanšu un publisko līdzekļu pārskatāmību un atbildīgu pārvaldību. Attiecībā uz informāciju par darījumiem saistībā ar finansētāju, atbalstītāju, konsultantu un autoru pakalpojumiem vai citiem darījumiem, ar kuriem iegūst līdzīgu rezultātu, minētajiem uzņēmumiem pat ir pienākums saskaņā ar *ZDIJZ* 6.a panta 3. punktu piešķirt šādu piekļuvi bez izņēmuma.

35 Attiecībā uz jautājumu par to, vai Regula Nr. 575/2013, it īpaši tās 432. panta 2. punkts, var pamatot tiesības iebilst pret lūgumu piekļūt informācijai, par kādu ir runa pamatlietā, ir jānorāda, ka šīs regulas Astotajā daļā, tostarp 432. panta 2. punktā, ietvertie noteikumi neparedz individuālas tiesības piekļūt informācijai, bet paredz pienākumu publicēt šīs Astotās daļas II sadaļā minēto informāciju neatkarīgi no jebkāda šāda lūguma.

36 Kā izriet no Regulas Nr. 575/2013 431. panta 1. punkta un 433. panta pirmās daļas kopīgajiem noteikumiem, kredītiestādēm un ieguldījumu sabiedrībām ir pienākums publicēt šo informāciju nevis pēc pieprasījuma, bet pēc savas iniciatīvas vismaz reizi gadā. Turklāt šī regula pati nosaka, kura informācija ir jāpublisko saskaņā ar šo pienākumu, un saskaņā ar tās 431. panta 1. un 3. punktu un 432. pantu tā principā ietver visu to informāciju, kas minēta šīs regulas Astotās daļas II sadaļā.

37 Jāpiebilst – kā ģenerāladvokāts būtībā ir norādījis secinājumu 53. punktā –, ka Regulā Nr. 575/2013 paredzētajiem noteikumiem par informācijas izpaušanu ir atšķirīgs mērķis no tā, kāds ir noteikumiem par *ZDIJZ* paredzētajām tiesībām piekļūt informācijai.

38 Saskaņā ar šīs regulas 68. un 76. apsvērumu tās mērķis ir panākt labāku tirgus disciplīnu un lielāku finanšu stabilitāti, sniedzot tirgus dalībniekiem precīzu un pilnīgu informāciju par atsevišķu kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību riska profilu. Tomēr, kā norādīts šī sprieduma 34. punktā, noteikumu par *ZDIJZ* paredzētajām tiesībām piekļūt informācijai mērķis ir veicināt publisko tiesību subjektu dominējošai ietekmei pakļautu uzņēmumu valsts kapitāla un finanšu pārskatāmību un atbildīgu pārvaldību.

39 Līdz ar to pamatlietā apskatāmais lūgums piekļūt informācijai neietilpst Regulas Nr. 575/2013 piemērošanas jomā, tādēļ minētās regulas 432. panta 2. punkts nevar pamatot tiesības iebilst pret šādu lūgumu. Līdz ar to šī regula neattiecas uz pamatlietā apskatāmo lūgumu.

Par Hartas 16. panta un pamatbrīvību piemērojamību

40 Ņemot vērā šī sprieduma 33. un 39. punktā izklāstītos secinājumus, ir jāatzīmē, ka *ZDIJZ* noteikumi, kas tiek aplūkoti pamatlietā, neietilpst VSI direktīvas vai Regulas Nr. 575/2013 piemērošanas jomā.

41 Turklāt saskaņā ar iesniedzējtiesas sniegto informāciju pamatlieta attiecas uz situāciju, kurā visi aspekti ir vienā dalībvalstī, tādējādi runa ir par situāciju, kurā nav piemērojamas LESD garantētās pamatbrīvības (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2016. gada 15. novembris, *Ullens de Schooten*, C-268/15, EU:C:2016:874, 47. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2018. gada 20. septembris, *Fremoluc*, C-343/17, EU:C:2018:754, 18. punkts).

42 Šādu konstatējumu neapšauba iesniedzējtiesas lēmumā norādītie apstākļi, proti, ka *NKBM* pieder filiāle Austrijā un ka to ir nopircis kādas citas dalībvalsts uzņēmums. No šī lēmuma neizriet, ka informācijas, kas ir pamatlietā apskatāmā lūguma piekļūt informācijai priekšmets, raksturam un apjomam ir kāda saikne ar *NKBM* Austrijas filiāli vai uzņēmumu, kurš šo banku ir iegādājies. Turklāt, kā norādījusi iesniedzējtiesa, šis *NKBM* pirkums notika tikai pēc strīda pamatlietā rašanās.

43 Attiecībā uz iespējamo preventīvo ietekmi, kāda ar *ZDIJZ* piešķirtajai piekļuvei banku, kuras ir atradušās publisko tiesību subjekta dominējošā ietekmē, datiem varētu būt attiecībā uz citu dalībvalstu pakalpojumu sniedzējiem vai ieguldītājiem, ir pietiekami norādīt, ka iesniedzējtiesa lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu uzdod jautājumus par šādu valsts tiesību aktu ietekmi uz "dažiem" no šiem pakalpojumu sniedzējiem un "dažiem" potenciālajiem investoriem, tomēr tajā nav konkrētu pierādījumu, kas ļautu konstatēt, ka kāda no šīm situācijām ir radusies pamatlietā.

44 Saskaņā ar Tiesas judikatūru šādā lūgumā ir jānorāda konkrētā informācija, proti, skaidras, nevis hipotētiskas norādes, piemēram, citās dalībvalstīs reģistrētu tirgus dalībnieku iesniegtas sūdzības vai celtas prasības vai norādes par šo citu dalībvalstu valstspiederīgo iesaisti, kas pozitīvi ļauj apstiprināt, ka citu dalībvalstu valstspiederīgie vēlas izmantot šīs pamatbrīvības tādā situācijā, kāda ir aplūkota pamatlietā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 15. novembris, *Ullens de Schooten*, C-268/15, EU:C:2016:874, 54. un 55. punkts, kā arī 2018. gada 20. septembris, *Fremoluc*, C-343/17, EU:C:2018:754, 28. un 29. punkts).

45 No minētā izriet, ka nevar uzskatīt, ka ar pamatlietā apskatāmajiem *ZDIJZ* noteikumiem tiek īstenotas Savienības tiesības Hartas 51. panta 1. punkta izpratnē, kā rezultātā Hartas 16. pants nav piemērojams tāda strīda gadījumā, kāds ir pamatlietā.

46 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka VSI direktīvas 1. panta 2. punkta c) apakšpunkta trešais ievilkums un Regulas Nr. 575/2013 432. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nav piemērojami attiecībā uz tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā aplūkojamais, kas uzliek pienākumu bankai, kura ir atradusies publisko tiesību subjekta dominējošā ietekmē, izpaust datus, kas attiecas uz konsultāciju, advokāta, autortiesību un citiem intelektuālo

pakalpojumu līgumiem, kurus tā ir noslēgusi šīs pakļautības dominējošajai ietekmei laikā, neparedzot nekādus izņēmumus, lai saglabātu šīs bankas komercnoslēpumus, un līdz ar to šie noteikumi arī neaizliedz šādu valsts tiesisko regulējumu.

Par tiesāšanās izdevumiem

47 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/98/EK (2003. gada 17. novembris) par valsts sektora informācijas atkalizmantošanu 1. panta 2. punkta c) apakšpunkta trešais ievilkums un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012, 432. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nav piemērojami attiecībā uz tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā aplūkojamais, kas uzliek pienākumu bankai, kura ir atradusies publisko tiesību subjekta dominējošā ietekmē, izpaust datus, kas attiecas uz konsultāciju, advokāta, autortiesību un citiem intelektuālo pakalpojumu līgumiem, kurus tā ir noslēgusi šīs pakļautības dominējošajai ietekmei laikā, neparedzot nekādus izņēmumus, lai saglabātu šīs bankas komercnoslēpumus, un līdz ar to šie noteikumi arī neaizliedz šādu valsts tiesisko regulējumu.

[Paraksti]